

der på den anden side sker tillæg for udgifter til forbedringer efter nævnte tidspunkt samt for købesum for tilkøbt areal. Ved delvis salg af fast ejendom tages som udgangspunkt ved anvendelsen af foranstående regler den værdi, hvormed den frasolgte del indgår i vurderingssummen til ejendomsskyld pr. 1. oktober 1955. Ville anvendelsen af reglerne om beregningsmåden for ejendomme, erhvervet 1. januar 1956 eller derefter, medføre, at den skattepligtige fortjeneste ville blive mindre, kan den skattepligtige dog altid forlange fortjenesten beregnet efter disse regler.

- b) Fortjeneste ved afhændelse af formuegoder som de under § 129, stk. 1, 1) b. og c. omhandlede beregnes som forskellen mellem det opnåede vederlag og anskaffelsessummen efter fradrag af foretagne skattefri afskrivninger, men med tillæg af de af den skattepligtige i hans besiddelsestid til forbedringer afholdte udgifter, som ikke er bragt til fradrag i hans skattepligtige indkomst.
- c) Fortjeneste ved afhændelse af stambesætning som i § 129, stk. 1, 1) d. nævnt beregnes som forskellen mellem det opnåede vederlag og anskaffelsessummen. Har de solgte dyr været medtaget i afhænderens seneste formueopgørelse, beregnes fortjenesten som forskellen mellem vederlaget og den værdi, hvortil de har været optaget i formueopgørelsen, jfr. § 97, nr. 5.
- d) Fortjeneste ved afhændelse af aktier og lignende værdipapirer samt ved afhændelse eller indfrielse, herunder udtrækning, af offentlige obligationer beregnes som forskellen mellem det ved afhændelsen eller indfrielsen opnåede beløb og anskaffelsesomkostningerne, alt for så vidt den skattepligtige har erhvervet vedkommende værdipapir den 1. januar 1956 eller derefter.

Tilhørte det afhændede eller indfrieede værdipapir den skattepligtige inden den 1. januar 1956, beregnes fortjenesten som forskellen mellem det opnåede beløb og værdipapirets formueskattepligtige værdi pr. 1. januar 1956. Har den skattepligtige i forbindelse med indgivelsen af den nedenfor omhandlede specificerede for-

tegnelse på den der angivne måde dokumenteret, at anskaffelsesomkostningerne er højere end den formueskattepligtige værdi, vil anskaffelsesomkostningerne dog være at lægge til grund ved fortjenestens beregning.

Ved indgivelsen af selvangivelsen for skatteåret 1956—57 skal den skattepligtige medsende en specificeret fortegnelse i en af finansministeren fastsat form over sin beholdning af værdipapirer af den her omhandlede art pr. 1. januar 1956. Ønsker den skattepligtige beregningen af eventuel fortjeneste ved fremtidig afhændelse eller indfrielse foretaget med udgangspunkt i anskaffelsesomkostningerne for vedkommende værdipapir, må han i fortegnelsen anføre dette beløb for hvert enkelt værdipapir og præstere behørig dokumentation herfor. Ejer den skattepligtige flere værdipapirer af samme art, og kan han kun dokumentere en højere anskaffelsessum for en del af værdipapirerne uden at kunne henføre dokumentationen til bestemte stykker indenfor gruppen, foretages der på grundlag af de dokumenterede anskaffelsessummer og den formueskattemæssige værdi for den øvrige del af gruppen en forholdsmæssig beregning af det beløb, der herefter for hvert enkelt stykke af de pågældende værdipapirer skal danne udgangspunktet ved beregningen af senere indvundne fortjeneste. Hvor anskaffelsessum ikke er anført i fortegnelsen og dokumenteret som nævnt, beregnes senere fortjeneste med udgangspunkt i værdipapirets formueskattemæssige værdi pr. 1. januar 1956.

- e) Ved salg af tegningsret til aktier beregnes fortjenesten som selve det ved salget opnåede vederlag.
- f) Ved udlodning af likvidationsprovenu beregnes fortjenesten som forskellen mellem den på den skattepligtiges andel i selskabsformuen faldende del af det samlede likvidationsprovenu og omkostningerne ved anskaffelsen, eventuelt den formueskattepligtige værdi pr. 1. januar 1956, jfr. under d), af de den skattepligtige tilhørende aktier eller andelsbeviser i vedkommende selskab, hvad enten omkostningerne, henholdsvis værdien pr. 1.